

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ: ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІР

*Матеріали
міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції*

*25 листопада 2016р.
Україна, м. Запоріжжя*

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
Запорізька державна інженерна академія
Відділ міжнародних зв'язків
Кафедра менеджменту організацій та управління проектами
Кафедра іноземних мов і лінгвістичних комунікацій

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ:
ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІР**

Матеріали

міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції

25 листопада 2016р.

Україна, м. Запоріжжя

Запоріжжя

2016р.

Г. Макурина,
к.мед.н., доцент кафедры дерматовенерологии и косметологии
Запорожского государственного медицинского университета,
г. Запорожье
e-mail: makurina.g@yandex.ua

СОВРЕМЕННЫЕ ОСОБЕННОСТИ ПОСЛЕДИПЛОМНОГО ПРЕПОДАВАНИЯ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИИ В ЗГМУ

Подготовка квалифицированных врачей общей практики-семейная медицина – основная задача высшего медицинского заведения в настоящее время. К сожалению, специалисты отмечают низкий уровень знаний и подготовки врачей после окончания обучения в ВУЗе. Не вызывает сомнений целесообразность реформирования системы высшего образования, особенно последипломного обучения. Подписание Болонской декларации, переход на европейский стандарт последипломного медицинского образования, а также быстрое развитие медицинской науки и процесс обновления знаний (не через 5—7 лет, как было в предыдущие десятилетия, а через год-два, особенно в области фундаментальных дисциплин — биологии, генетики, иммунологии и др.) обязывает врачей непрерывно учиться. Одной из ключевых задач в развитии системы последипломного образования является целенаправленное развитие системы дополнительного образования специалистов здравоохранения с тем, чтобы они могли максимально удовлетворить потребности в совершенствовании профессиональных знаний на протяжении всей трудовой деятельности [1]. Всемирная федерация медицинского образования ввела понятие «непрерывное профессиональное развитие» врачей и провизоров — *continuing professional development*. Понятие это достаточно новое, оно требует введения ряда таких понятий, как «стандарты непрерывного профессионального развития», «дистанционное обучение», «электронные учебные пособия» и др. Последипломное профессиональное обучение должно представлять собой непрерывное профессиональное развитие, т.е. в основном самостоятельное обучение специалиста. Не только программы и учебные планы, но и педагогические методы и формы обучения нуждаются в модернизации с учетом этих требований[2,3].

Для успешной и полноценной работы в сфере последипломного обучения образовательное учреждение (в данном случае, кафедра дерматовенерологии) должно соответствовать критериям Европейского союза медицинских работников для медицинских учреждений, ответственных за обучение врачей (1993): соответствующий кадровый состав преподавателей; адекватные технические средства для диагностики и лечения кожных, заразных кожных болезней и инфекций, передаваемых половым путем; необходимое количество стационарных коек и амбулаторных больных, где представлен полный спектр кожных и венерических заболеваний; условия для ведения научно-исследовательской работы интернов, клинических ординаторов, аспирантов и практикующих врачей; достаточная информационная база; контакт с другими смежными специалистами.

Объединенный комплекс последипломной подготовки кадров по дерматовенерологии Запорожского государственного медицинского университета (ЗГМУ) — кафедра дерматовенерологии и косметологии с курсом дерматовенерологии и эстетической медицины ФПО, по максимальному количеству параметров соответствует этим требованиям. Кадровое обеспечение – преподавательский состав — 3 доктора медицинских наук, 1 профессор; 4 доцента, 7 кандидатов медицинских наук; информационное обеспечение —

библиотека ЗГМУ с компьютерной базой данных; репозитарий; 2 выхода в Интернет на кафедре ЗГМУ и в Запорожском ОКВД, где расположена база кафедры; клиническая база — стационарные отделения на 250 коек (женское и мужское кожные отделения, женское и мужское венерологические отделения, отделение микологии); амбулаторный прием на базе 2 диспансерных отделений ЗОКВД; современный лабораторно-диагностический комплекс (объединенная клиническая лаборатория и специализированная лаборатория ЗОКВД, серологическая лаборатория); база для проведения научно-исследовательских работ — Центральная научно-исследовательская лаборатория ЗГМУ; контакты со смежными специалистами — клинические кафедры на других базах города.

Последипломное обучение в Запорожье осуществляется в ЗГМУ и Академии последипломного образования (ЗМАПО). На нашей кафедре проводится последипломное обучение врачей интернов по специальности «дерматовенерология», «общая практика-семейная медицина», аспирантов очной и заочной формы обучения, клинических ординаторов. В течение последних двух лет спектр обучаемых расширился за счет открытия курсов тематического усовершенствования по дерматовенерологии для курсантов – врачей дерматовенерологов, открыты курсы как по тематическому усовершенствованию, так и предаттестационные циклы. В связи с наличием в штате преподавателей опытных специалистов-косметологов (пластический хирург, доктор медицинских наук; косметолог, кандидат медицинских наук), действуют курсы по обучению косметологии как для врачей, так и специалистов специальности ТПКС. Используются как классические методы последипломного образования, так и формы дополнительного непрерывного образования: открытые консультации в Университетской клинике ЗГМУ, ежедневный консультативный осмотр вновь поступивших и тяжелых больных в стационаре диспансера и других лечебно-профилактических учреждениях города и области; областные научно-практические конференции «День дерматовенеролога» (11 научно-практических конференций за 2015 г.); открытые телеконсультации ведущих дерматологов Украины; телеконференции.

На кафедре дерматовенерологии и косметологии с курсом дерматовенерологии и эстетической медицины ФПО ЗГМУ наряду с традиционными формами последипломного обучения вводятся и используются современные формы и методы обучения: мультимедийные лекции; проблемные лекции; деловые игры, творческие задания (презентации, видеофильмы, ситуационные задачи на материалах из собственной практики и др.); тестовый анкетный и автоматизированный контроль: тематический, рубежный, итоговый, экзаменационный; учебные тематические конференции; дерматоскопия, микроскопия; мультимедийные учебные пособия. Использование проблемных и ситуационных задач на практических занятиях, зачётах и экзаменах нацеливает врача не на запоминание материала, а на развитие навыков решать клинические ситуации. Задачи составляются с учетом современной учебной программы и новой информации в медицинской науке и практике. Они позволяют оценить не только знания, но в значительной степени умения и навыки, необходимые в практической клинической работе. В создаваемых новых задачах мы стараемся предусмотреть такие вопросы к задаче, которые бы выявляли подготовленность врача работать в условиях стандартов диагностики и лечения, овладение им этических нормам, соблюдение прав больного. Активное использование современных технических средств обучения (компьютеризация, доступность Интернета, дистанционного и визуальных способов подачи информации) позитивно влияет на качество подготовки врача.

Список использованных источников

1. Кутасевич Я.Ф. Деякі аспекти організації надання шкільно-венерологічної допомоги / Я.Ф.Кутасевич, В.М.Волкославська, О.Л.Гутнєв, О.І.Хара, О.І.Денисенко // збірник тез науково-практичної конференції «Новітні тенденції лікування та профілактики дерматовенерологічних проблем у рамках доказової медицини» - Київ. – 2016. – С.95-96.

2. Чмут В.Г. Цикл тематичного удосконалення «інфекцій, що передаються статевим шляхом» у післядипломній освіті дерматовенерологів / В.Г.Чмут, О.Д.Александрук, В.С.Ткач, О.П.Кухта // Український журнал дерматології, венерології, косметології – 2016. - №1(60). – С.96.

3. Кравець К.І. Досвід застосування сучасних методів теледерматології в діагностиці новоутворень шкіри / К.І.Кравець, С.Д.Дячук, О.В.Богомолець // Український журнал дерматології, венерології, косметології – 2015. - №3(58). – С.13-17.

УДК: 378.018.143:615.15:005.963

Є. Михайлюк,

к.фарм.н., асистент кафедри фармакогнозії, фармацевтичної хімії та технології ліків ФПО
Запорізького державного медичного університету

науковий керівник - І. Білай,

д.мед.н., професор, завідувач кафедри клінічної фармації, фармакотерапії та УЕФ

Запорізького державного медичного університету,

м. Запоріжжя

e-mail: belay_im@mail.ru

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ПІД ЧАС ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПРОВІЗОРІВ

Дистанційна освіта у вигляді онлайн курсів – це є форма навчання, що активно розвивається. За даними міністерства освіти України, зараз в світі можна нарахувати більше шести мільйонів студентів, які навчаються дистанційно, а ще вісім років тому, в 2005 році, їх було вдвічі менше.

Новітні інформаційні технології все більше входять в наше життя та допомагають економити час, як в побуті, так і на роботі. Викладання клінічної фармації в інтернатурі у провізорів вимагає постійного вдосконалення освітнього процесу.

Дистанційна освіта в Україні розвивається вже близько десяти років. Багато питань ще не вирішено, система потребує модернізації, але така форма широко практикується по всій країні.

За основу системи взяті європейські стандарти навчання, вироблені в рамках Європейської кредитно-трансферної системи. З кожним роком всі проблемні моменти, які виникають при практичному її застосуванні, вирішуються, і виконуються заходи, щодо запобігання їх появі в майбутньому. Пророблена серйозна робота по впровадженню в дистанційну освіту навчальних методик і технологій, досвідченим шляхом перевірених у європейських вузах.

Система дистанційного навчання на даний момент цілком може надати знання, необхідні провізору для підвищення його професіональних навичок, так само, як і на будь-якій іншій стандартній формі навчання.

Головне, що потрібно для отримання дистанційної освіти в Україні – наявність комп'ютера та доступу до інтернету. Навчання проходить в режимі онлайн за допомогою телекомунікаційних систем. Це дозволяє знаходитися на будь-якому віддаленні від навчального закладу. Матеріали, що надаються, необхідно вивчати самостійно, однак у провізора завжди є можливість звернутися до викладача-консультанта. Відсутність постійного контролю може занадто розслабляти, тому потрібно пам'ятати про свої цілі.

Реформування сучасної освіти з постійним збільшенням долі годин, які відводяться на самостійну роботу провізорів, змушує звернути увагу на оптимізацію проведення цього виду навчання. Провізор є дипломований спеціаліст та його освіта повинна бути направлена на вдосконалення його професійних навичок.